

hørte jeg ogsaa nok, da jeg gik i Skole, men det er ikke Tilfældet. Saabaune Børn, siger jeg, staa i en højst ulykkelig Stilling. De have to Autoriteter, de se op til og tro paa; den ene Autoritet er naturligvis Børnets Fader, men den anden er Børnets Lærer, og naar Forholdet er, som det skal være, har Børnet ubetinget Tillid til dem og tror paa disse to Autoriteter. Naar disse to Autoriteter saa staa i Strid med hinanden, naar den ene river ned, hvad den anden bygger op, naar den ene siger, at det er Usandhed, hvad den anden fortæller, saa siger jeg, at et saadant Barn er ulykkelig stillet. Det kommer saa let til at miste Troen paa og Tilliden til mere end dette. Jeg mener derfor, det er langt heldigere, om det Fag, der giver Anledning til saadanne Misforstaaelser, helt fjernes. Jeg kunde ogsaa tænke mig andre Omraader, hvor der kunde opstaa Strid mellem Hjem og Skole. Det er ret almindeligt, at der rundt i Landet findes forskellige religiøse Anstalter i Sognene. I et Sogn kan f. Eks. baade Indremissions Kretning og den grundtvigianske Kretning være repræsenterede. Men nu vide vi jo, at disse to Kretninger i høj Grad fordømme hinanden; navnlig den ene af disse Kretninger har man jo ofte hørt udtale meget stærke Fordømmelsesdomme over andre, som ikke netop hørte til deres Samfund. Nu kan en Lærer jo ikke høre til begge Kretninger, og hvis han da hører til en af disse Kretninger, saa have vi jo Spillet gaaende; saa er her Anledning til, at det gode Forhold mellem Hjem og Skole kan forstyrres. Ogsaa derfor mener jeg, at det var heldigt, om dette Fag fremtidig blev stillet frit, saaledes at det overlades til Forældrene selv at bestemme, om deres Børn skulde tage Del deri eller ikke. Naar Skolen saa til dette Fag tager Ydertimerne — første eller sidste Time paa Skolens Læseplan — vil der jo derved ingen som helst Forstyrrelse kunne fremkomme for de andre Fag, idet de Børn, der ikke tage Del i Religionsundervisningen, blot kunde komme en Time senere eller gaa en Time tidligere end de andre Børn. Paa den Maade vilde det gode Forhold mellem Skolen og Hjemmene i mange Tilfælde kunne bevares i Stedet for at det nu i mange Tilfælde netop paa Grund af Religionsundervisningen forstyrres. Jeg skal derfor tillade mig at anbefale det høje Ting at stemme for denne Endring. Jeg tror, at man rigtig kan gøre det. Jeg tror, at denne Endring er af en saadan Betsaffenhed, at virkelig alvorlige Kristne saavel som Fritænkere: Folk, som ikke nære den Kristnes religiøse Overbevis-

ning, i Enighed kunne mødes om denne Endring. Derimellem kan der jo staa mange andre, som maasse af personlige Grunde ville holde fast ved Religionsundervisningen, for jeg ved godt, at Religionsundervisningen af mange bliver anset for et Middel, hvorved der kan opnaas Ting, som ikke kunde opnaas, hvis Religionsundervisningen var fjernet, men jeg tror, som sagt, at alvorlige Kristne og Fritænkere kunne enes om at stemme for denne Endring.

Der er fra forskellige Sider stillet Forslag om Indførelsen af en ny Skolekommission eller rettere Forslag om, at Skolekommissionen for det første skulde udvides og dernæst skulde sammensættes paa anden Maade. Jeg har i den Henseende sluttet mig til Flertallet og skal ikke komme nærmere ind paa Flertallets Forslag, som jo er udførligt omtalt af den ærede Ordfører. Jeg vil imidlertid benytte Lejligheden til at omtale Forslagene fra de to Mindretal, som have stillet saadanne om en anden Sammensætning af Skolekommissionen. Disse Mindretal ere jo kendte under Navnene moderate og Højre, og Forslagene ere ogsaa ganske vist forskellige i Ordlyden. I Tanken ere de imidlertid et og det samme; thi Grundprincippet for disse to Partiers Ønsker om Skolekommissionens Sammensætning er det, at Hovedvægten skal lægges over paa den privilegerede Valgret. Det er Kommunalbestyrelsen, Sogneraadet, der skal vælge Halvdelen af Skolekommissionens Medlemmer, og dernæst skulle Beboerne vælge den anden Halvdel — i denne Henseende er Højre og de moderate for Resten lidt forskellige i deres Opfattelse. Men til disse to Partier kommer saa Sognepræsten. Han skal træde ind i en Forsamling, hvis ene Halvdel er valgt af den privilegerede Valgret, og hvis anden Halvdel er valgt af den almindelige Valgret, og saa vide vi jo nok, at en Præst er ikke mere end et Menneske. Naar han paa den ene Side kan slutte sig til Hartornet, Herremændene og de større Gaardejere, og paa den anden Side kan slutte sig til Husmændene og Arbejderne, saa vide vi jo nok allesammen, hvor Præsten gaar hen. Derfor siger jeg, at denne Sammensætning vil blive saaledes, at det bliver den privilegerede Valgret, som kommer til at spille Hovedrollen, medens det ved den Sammensætning, som Flertallet har foreslaet, bliver den almindelige Valgret, ja, jeg tror at turde sige, at der ikke vil blive nogen offentlig Institution her i Landet, som staves af en saa udstrakt og lige Valgret som Skolekommissionen efter Flertallets Forslag. Der-